

108+ Best Marathi Poems Marathi Kavita

studybaba.in/marathi-poems-marathi-kavita

1. कसे जगावे...? – Positive Marathi Poems On Life

‘कसे जगावे ... ? ..’ प्रश्न एवढा खटकत राही
शरीर माझे, आत्मा माझा झटकत राही

उभा इथे मी आयुष्याच्या तीरावरती..
क्षणाक्षणाची वाळू खाली सटकत राही

शरीर गेले, तरी न त्याची गाथा सरली
जगास अवघ्या सांगत सत्ये भटकत राही

उगाच माझ्या आयुष्याची क्षेमखुशाली..
विचारून तो येता – जाता हटकत राही..!

कुठे कुणाला दिसला का तो ईश्वर सांगा..
सवाल त्याच्या अस्तित्वाचा लटकत राही..

....सुरेश भट

2. एक प्रयत्न अजून कर .. – Love Poem In Marathi

अडला असशील हजारदा,
पडला असशील हजारदा
पराभवाच्या भयाण रात्री,

रडला असशील हजारदा
पण झाले गेले अता विसर,
मूठ आवळ, अश्रू आवर
लक्ष्यावरती रोख नजर

अन् एक प्रयत्न अजून कर!
एक प्रयत्न अजून कर!

संकट गगनी गडगडते,
उरी समस्या कडकडते
तना-मनाला चिरा पडूनी,

उभे चराचर डगमगते
मग तूही तिरशूल डमरू धर,
डमडम डमडम डमडम कर
आरूढ हो तू सर्वावर अन्
प्रलयकारी तांडव कर

एक प्रयत्न अजून कर!
एक प्रयत्न अजून कर!

वाट समुद्री बिकट अती
अन् लाटांची नाग गती
अपमानाने, हेटाळणीने,

तुझी बहकली नाव किती
विस्फोटाने तूही उसळ,
खळखळ खळखळ तूही खवळ
स्वार होऊनी लाटांवरती.
कर स्वतःला दृढ-अढळ

एक प्रयत्न अजून कर !
एक प्रयत्न अजून कर!

पहा आग ही धगधगते.
ऊष्ण झळाही झगझगते
उदासिनता, अती जिर्णता,
असहायता ही भगभगते

या अग्नीला ध्वस्त कर,
वा स्वतःला उध्वस्त कर
जन्म घेऊनी राखेमधूनी,
पुन्हा नव्याने पंख पसर

एक प्रयत्न अजून कर!
एक प्रयत्न अजून कर!

अडला असशील हजारदा,
पडला असशील हजारदा
पराभवाच्या भयाण रात्री,

रडला असशील हजारदा
पण झाले गेले अता विसर,
मूठ आवळ, अशरू आवर
लक्ष्यावरती रोख नजर

अन् एक प्रयत्न अजून कर!
एक प्रयत्न अजून कर!
एक प्रयत्न अजून कर!

....धीरज नवलखे

3. बळीराजा – Marathi Poem For Kids

बळीराजा गेलाय संपावर
या संपाच्या नादात
वेळ आणली त्यानं पहा
उपासमारीची समाजावर

संप संप करून काय भेटलं
शेवटी शासनानं गाजरच दिलंय
या राजकारणी लोकांच्या नादी लागून
बळीराजानं स्वतःचं हाल करून घेतलंय

बडा राजकारणी आज
शेतीवर कर्ज घेऊन मजेत राहतोय
घेणं देण नाही त्यांना बळीराजाच
त्यांच्या चुकीचे बळीराजा फळ भोगतोय

त्यांना फक्त आपल्या
स्वतः च्या कर्ज माफीचं पडलंय
बळीराजा पुरता बुडलाय आज
संपाच्या नादात त्यानं हे कुठं पाहिलंय

बळीराजा अजून पण विचार कर रे
बड्या राजकीय नेत्यांनी
तुला पूर्ण जनते पासून तोडलंय

का स्वतःच पायावर धोंडा पडतोय रे
राजकीय नेत्यांना दे लाथळून स्वतःच हो तू जनतेच्या मनातला राजा
हो तू आता खरा खुरा बळीराजा

....अमोलभाऊ शिंदे पाटील

4. ज्याची बाग फुलून आली – Marathi Poem

त्यांनी दोन फुले द्यावीत
ज्यांचे सूर जुळून आले
त्यांनी दोन गाणी द्यावीत,

ज्यांच्या अंगणात झुकले ढग
त्यांनी ओंजळभर पाणी द्यावे
आपले शरीरमत हरदय त्यांनी
रिते करून भरून घ्यावे,

आभाळाएवढी ज्यांची उंची
त्यांनी थोडे खाली यावे
मातीत ज्यांचे जन्म मळले
त्यांना खांद्यावरती घ्यावे.

....दत्ता हलसगीकर

5. असे जगावे दुनियेमध्ये, आव्हानाचे लावून अत्तर, – Marathi Kavita On Life

नजर रोखुनी नजरेमध्ये, आयुष्याला द्यावे उत्तर...
नको गुलामी नक्षत्रांची, भीती आंधळी ताऱ्यांची,
आयुष्याला भिडतानाही, चैन करावी स्वप्नांची...

असे दांडगी इच्छा ज्याची, मार्ग तयाला मिळाली सत्तर,
नजर रोखुनी नजरेमध्ये, आयुष्याला द्यावे उत्तर...
पाय असावे जमिनीवरती, कवेत अंबर घेताना,

हसू असावे ओठांवरती, काळीज काढुनी देताना...
संकटासही ठणकावुनी सांगावे, आता ये बेहत्तर,
नजर रोखुनी नजरेमध्ये, आयुष्याला द्यावे उत्तर...

करून जावे असेही काही, दुनियेतुनी या जाताना,
गहिवर यावा जगास साऱ्या, निरोप शेवटचा देताना...
स्वर कठोर त्या काळाचाही, क्षणभर व्हावा कातर-कातर,
नजर रोखुनी नजरेमध्ये, आयुष्याला द्यावे उत्तर...

....विंदा करंदीकर

6. म्हणूनच माझा महाराष्ट्र महान – Marathi Poem On Maharashtra

म्हणूनच माझा महाराष्ट्र महान ।। धरू. ।।

भगवा इथल्या रक्तांत आहे
शिवबा इथल्या भक्तांत आहे
तीर्थ इथल्या नद्यांत वाहते

समृद्धी इथल्या खोऱ्यांत राहते
मराठमोळ्या संस्कृतीचा अभिमान
म्हणूनच माझा महाराष्ट्र महान ।। १ ।।

संतमहात्मे नि शूरवीर
समाजसुधारक नि क्रांतीवीर
जन्मले मायभूमीच्या रक्षणासाठी

लेकरे सारी तुझीच मराठी
गौरवशाली परंपरा भारताची शान
म्हणूनच माझा महाराष्ट्र महान ।। २ ।।

इतिहासाचा घेउन वारसा
पाहतो अभिजाततेचा आरसा
सदैव पाउल पडते पुढे

किर्ती दाही दिशांना भिडे
एकमुखाने गाऊया गुणगान
म्हणूनच माझा महाराष्ट्र महान ।। ३ ।।

....सचिन निकम, पुणे.

7. युवक असावा असा – Marathi Poem For Students

चेहयावर तेज आहे
देहामध्ये शक्ती आहे.
मनामध्ये उत्साह आहे.

बुद्धिमध्ये विवेक आहे.
हृदयामध्ये करुणा आहे.
मातृभूमीवर प्रेम आहे

इंद्रियांवर संयम आहे.
मन ज्याच स्थिर आहे
आत्मविश्वास दृढ आहे.

इच्छाशक्ती प्रबळ आहे.
धाडसाचे बळ आहे.
सिंहासारखा निर्भय आहे.

ध्येय ज्याचे उच्च आहे.
सत्य ज्याचा इश्वर आहे.
व्यसनांपासून मुक्त आहे.

जीवनामध्ये शिस्त अहि.
प्रेमळ ज्याचा सूर आहे.
मानवता हेच कुळ आहे.

दीन-दुबळ्यांचा मित्र आहे.
सेवेसाठी तत्पर आहे.
देवावरती भक्ती आहे.

जीवनामध्ये नीती आहे.
चरित्रय ज्याचे शुद्ध आहे.
तोच आदर्श युवक आहे.

....स्वामी विवेकानंद

8. निघून जाते आयुष्य – Friendship Poem In Marathi

निघून जाते आयुष्य
खिसे आपुले भरताना
वेळ जाते निघून

दिवस रात्र धावताना
हरवून गेले आहे सारे
सुख विकत घेताना

क्षणभर हसणे सुद्धा
महाग झाले लोकांना
विसरलीत नातीगोती

सारे जवळ असताना
धावपळीचे आयुष्य
निमूटपणे जगताना

आयुष्य आहे सुरेख
कुणीच पाहत नाही
नुसती दगदग सुरु

वेळ कुणाजवळच नाही
बसून मित्रांसोबत
आज कुणी बोलत नाही

सुखामागे धावताना
माणूस आज हरवला आहे
हातच सुख सोडून

दुःखामागे लागला आहे
आयुष्य काय आहे
आज कुणाला कळले नाही

जगण्याचे गुपित कोडे
कुणालाच उमजले नाही

....गणेश म. तायडे, खामगांव

9. ओळखलंत का सर मला, पावसात आला कोणी

कपडे होते कर्दमलेले, केसांवरती पाणी
क्षणभर बसला, नंतर हसला, बोलला वरती पाहून

गंगामाई पाहुणी आली गेली घरट्यात राहून
माहेरवाशीण पोरीसारखी चार भितींत नाचली
मोकळ्या हाती जाईल कशी बायको मात्र वाचली

भित्त खचली, चूल विझली होते नव्हते गेले
प्रसाद म्हणुन पापण्यांमध्ये पाणी थोडे ठेवले
कारभारणीला घेऊन संगे सर आता लढतो आहे

चिखलगाळ काढतो आहे, पडकी भित्त बांधतो आहे
खिशाकडे हात जाताच हसत हसत उठला
पैसे नकोत सर जरा एकटेपणा वाटला

मोडून पडला संसार तरी मोडला नाही कणा
पाठीवरती हात ठेवून फक्त लढ म्हणा!

....कुसुमाग्रज

10. असे जगावे – मराठी कविता संग्रह

असे जगावे, छाताडावर आव्हानाचे लावून अत्तर
नजर रोखुनी नजरेमध्ये, आयुष्याला दयावे उत्तर !

नको गुलामी नक्षत्रांची, भीती आंधळी तान्यांची
आयुष्याला भिडतानाही, चैन करावी स्वप्नांची
असे दांडगी इच्छा ज्याची, मार्ग तयाला मिळती सत्तर
नजर रोखुनी नजरेमध्ये, आयुष्याला दयावे उत्तर !

पाय असावे जमिनावरती, कवेत अंबर घेताना
हसू असावे ओठांवरती, काळीज काढून देताना
संकटासही ठणकावून सांगावे, ये आता बेहत्तर
नजर रोखुनी नजरेमध्ये, आयुष्याला दयावे उत्तर ।

करून जावे असेही काही, दुनियेतून या जाताना
गहिवर यावा जगास साऱ्या, निरोप शेवट देताना
स्वर कठोर त्या काळाचाही, क्षणभर व्हावा कातर कातर
नजर रोखुनी नजरेमध्ये, आयुष्याला दयावे उत्तर ।

....गुरू ठाकूर.

11. जगण्यासाठी अजुन काय हवं?

आई, एक बाप,
एक भाऊ, एक बहिण,
असं एखादं घर हवं,
जगण्यासाठी अजुन काय हवं?

एक मित्र, एक शत्रू,
एक सुख, एक दुःख,
असं साधं जीवन
जगण्यासाठी अजुन काय हवं?

एक प्रेयसी, एक अर्धांगिनी,
एक खरं प्रेम, एक भक्कम आधार,
यात कुठेही नसला प्रेमाचा अभाव तर,
जगण्यासाठी अजुन काय हवं?

एक सुर्य, एक चंद्र,
एक दिवस, एक रात्र,
फक्त सगळं समजायला हवं,
जगण्यासाठी अजुन काय हवं?

एक शक्ती, एक भक्ती,
एक सुड, एक आसक्ती
ठायी असेल युक्ती तर,
जगण्यासाठी अजुन काय हवं?

थोडा पैसा, थोडी हाव,
थोडा थाट, थोडाबडेजाव,
सगळ्यांच्या तोडी आपलंच नाव,
जगण्यासाठी अजुन काय हवं?

एक नोकरी, एक छोकरी,
दोन मुलं अन खायला भाकरी,
उत्तम प्रकारची जर असेल चाकरी,
जगण्यासाठी अजुन काय हवं?

एक समुद्र, एक नदी,
एक शांत, एक अवखळ
जीवनात असली जर एक तळमळ
जगण्यासाठी अजुन काय हवं?

एक इच्छा, एक आशा,
एक मागणं, अक अभिलाषा,
मनात भरलेली सदा नशा,
जगण्यासाठी अजुन काय हवं?

....रामनाथ चव्हाण

12. कशा या जगात मी वावरतोय

आयुष्याबद्दल माझा अनुमान साक्षात जाणवतोय,
ही जाणीव उल्लेखनीय आहे.
वैयक्तिकरित्या मात्र सवेदना गोठवणारी आहे.

‘आयुष्य हे असं असतं तर ?’
‘आयुष्य हे असं असतं तर !’
हाच प्रश्न, हेच उत्तर आहे....

छान आहे उत्तम आहे..
पण तरीही सवेदना गोठवणारे आहे.
कारणही तसंच आहे,
मी ही आता भगव्या देवदुतांच्या तांड्यात ओढला

जातोय... म्हणजे सामाजिक समतोल ठेवणं जमतय.
खरं तर हे त्यांचेच म्हणणं आहे.
हळू-हळू ‘माणूस मंडळाचा’ कार्यकर्ता होत गेलोय.
आता माझाही सन्मान, नवा गडी नवा राज

मनगटावर लाल धागा,
अंगठा वगळता बाकी सर्व बोटे ब्रम्हांडावर नियंत्रण ठेवण्यात व्यस्त,
अमावास्या- पौर्णिमा, कमरेला काळा दोरा,
मरीआईला नवस, अंगान्याने भरलेल्या तार्इताचा गळफास,

डोंगर दऱ्यांत कुळाचा शोध घेत..वाटेत पौर्णिमेची आंघोळ,

गढुळ पाण्यातच पाप-पुण्यांची खातरजमाई..
अगदी घासुन पुसुन
मीही आता 'माणूस मंडळाचा धडाडीचा कार्यकर्ता'.
समाजात नाव,

तोंडावर स्तुस्ती (सुस्ती+स्तुती), बॅनरवर मोठा फोटो,
पांढरा सदरा-काळी विजार,
डोळे झाका... डबल मळा
कशा या जगात मी वावरतोय.....

...माहीत नाही

13. या रे या... सारे या...

या रे या... सारे या...
गप्पागोष्टी मारुया...

या रे या... सारे या...
खोड्या आपण काढूया...

या रे या... सारे या...
पकडा पकडी खेळूया...

या रे या... सारे या...
पाटीवरती पेन्सिल गिरवूया...

या रे या... सारे या...
जोरजोरात उड्या आपण मारुया...

या रे या... सारे या...
मस्तीची शाळा भरवूया...

...कोमल जगताप

14. परी... – Marathi Poem For Girlfriend

आजीने सांगितलेली गोष्ट झाली खरी
मी गेले स्वप्नातल्या परीच्या घरी... ॥धृ॥

परीचे घर होते खूप विशाल
चमचमता सोन्याचा महाल
महालाभोवती सुंदर तळे

घराच्या अंगणात स्ट्रॉबेरीचे मळे... ॥ १ ॥

परीचा पोशाख लाल – लाल
मऊ – मऊ गुलाबी गाल
परीला शोभतो मोत्यांचा साज
परीचा मधासारखा गोड आवाज... ॥ २ ॥

परीला मैतिरणी होत्या भरपूर
परीच्या राज्यात आनंदाचा पूर
आकाशाचा चांदोबा खूपच हट्टी
तरीही परीची चांदोबाशी गट्टी... ॥ ३ ॥

परीराज्यात केली आम्ही सैर
परीचे होते राक्षसांशी वैर
आला राक्षस अक्राळविक्राळ
परीने त्याला मारले तात्काळ... ॥ ४ ॥

लुकलुक करती चांदण्या, तारे
पुन्हा सुखाचे वाहतात वारे
परीने फिरवली जादूची छडी
आपोआप उघडली दाराची कडी... ॥ ५ ॥

चांदोबाच्या शिडीने आले घरी
तिच्या घरी एकटीच गेली परी
आईचा आवाज आला कानावर
तेव्हा आले मी स्वप्नातून भानावर... ॥ ६ ॥

....साहित्याला गुण द्या

15. Marathi Poem On Shivaji Maharaj

सत्याची ढाल होती
निष्ठेची तलवार
वीरतेचा भाला होता
हर हर महादेव नारा होता

सह्याद्रीची साथ होती
जिजाऊंचा आशीर्वाद
मरणाची भीती नव्हती
स्वराज्य हाच ध्यास

तोफांचा आवाज होता
घोड्यांच्या टापांचा नाद
कडेकपारित फिरत होता
मर्द मराठ्यांचा वाघ

योवनांच्या छातीत धडकी होती
आमच्या छातीत राम
पळता भुई कमी पडली
ज्यांच्या भीतीने
राजे शिवछत्रपती त्यांचे नाव

जय जिजाऊ ! जय शिवराय !!

Shivaji Maharaj Kavita in Marathi

काय लिहू ते कळेना
मनाची हळहळ काही केल्या जाईना
आठवावे रूप तुझे देवा क्षणोक्षणी
लढतानाही बळ असावे तुझ्यासारखे कनोकणी

या कलियुगी गुलामगिरीच्या बंधातूनी
आम्हा मुक्त करूनी
सोडला श्वास तू जगदंब म्हणूनी
निर्भय होऊनी
जगण्यास आम्हा सांगुनी
सोडला श्वास तू जगदंब म्हणूनी
सोडला श्वास तू जगदंब म्हणूनी

मुघलांशी दोन हात करुनी
थांबवला तुझ्या जीवनाचा प्रवास तू
सुराज्य स्वराज्य आम्हा देऊनी
का केलास पोरका आम्हा तू
का आलीस तारीख ती
जिथे सोडूनी आम्हा गेलास तू

सह्याद्रीच्या कडा झुकला
स्वराज्याचा सूर्य मावळला
काळाआड तू सोडूनी आम्हा गेला
सोडला श्वास तू जगदंब म्हणूनी
सोडला श्वास तू जगदंब म्हणूनी

घेऊनी जन्म तू
आम्हा गरिबांचा वाली झाला
धन्य आई ती
जिच्या पोटी तू जन्मला
भले सोडूनी गेला तू
त्या काळात आम्हा
तरी देई वचन हा मावळा तुला
करी रक्षण त्या स्वराज्याचे
जे देऊनी तू आम्हा गेला

ऐसा राजा युगे युगे पुन्हा होवे नाही
कोटी कोटी प्रणाम त्या राजास
ज्यांच्या असण्याने
अन्यायाच्या अंधकारातुनी वाट
न्यायाच्या गुजरात गेली
निराशेतून गेली
कोटी कोटी प्रणाम त्या राजास
ज्यांनी दुष्टाची होळी केली
पराक्रमाची ज्योत पेटवली
सोडला श्वास तू जगदंब म्हणुनी
सोडला श्वास तू जगदंब म्हणुनी

ऐसा राजा पुन्हा होणे युगे युगे शक्य नाही
हे देवा नमन तुला माझे कर स्वीकारतो
जरी गेलास सोडून आम्हा तू
आमच्या राहशीला मनामनात तू

जय जिजाऊ जय शिवराय

मराठी कविता कुसुमाग्रज

अखेर कमाई

मध्यरात्र उलटल्यावर

शहरातील पाच पुतळे

एका चौथऱ्यावर बसले

आणि टिपं गाळू लागले .

ज्योतिबा म्हणाले ,शेवटी मी झालो

फ़क्त माळ्यांचा.

शिवाजीराजे म्हणाले ,

मी फ़क्त मराठ्यांचा.

आंबेडकर म्हणाले ,

मी फ़क्त बौद्धांचा.

टिळक उद्गारले ,

मी तर फ़क्त

चित्पावन ब्राम्हणांचा.

गांधींनी गळ्यातला गहिवर आवरला
आणि ते म्हणाले ,
तरी तुम्ही भाग्यवान.
एकेक जातजमात तरी
तुमच्या पाठीशी आहे.
माझ्या पाठीशी मात्र
फ़क्त सरकारी कचेऱ्यातील भिंती !

Small Marathi Poem On Aai

करावे किती आई तुझे कौतुक
अपुऱे पडती शब्द हे माझे ❖
नाही फेडू शकत
उपकार आई तुझे ॥ 🙏
अमृतासमान मला तू
पाजला ग पान्हा
जसे मांडीवर यशोदा आईच्या ❖
श्री कृष्ण बाळ तान्हा ॥
सर्व अवगुणांचा माझ्या
केलास आई तू विलय
होतात माझे सर्व गुन्हे माफ 🙏
असे आई तुझे न्यायालय ॥
आई तुझ्या कुशीतली गाढ झोप ❖
संपूर्ण संसारात नाही
पुढचे सातही जन्म तुझ्या गर्भात मिळो
मी एवढीच वाट पाही ॥ 👨👩
असे वाटते मजला
जगावे पुन्हा येऊनी तुझ्या मी पोटी ❖
तुझ्याविना सर्वच दुनिया
मला वाटे खोटी ॥
आई तूच माझ्या आयुष्याची 🙏
बदललीस ग काया
साष्टांग नमन करुनी ❖
पडतो आई मी तुझ्या पाया ॥
प्रेम तुझे आहे आई
या सर्वांहून भारी
म्हणूनच म्हणतात ❖
स्वामी तिन्ही जगाचा
आई विना भिकारी ॥ 🙏

STUDYBABA.IN